

DE WEG VAN HET WATER

DE WEG VAN HET WATER

Een sjamanistische reis

TON VAN DER KROON

HEEL DE WERELD

DEEL 1: *De Zevende Poort*

DEEL 2: *Het Labyrint van de Tijd*

DEEL 3: *De Meesters van Shambhala*

DEEL 4: *Het Vijfde Element*

DEEL 5: *De Roep van de Grote Moeder*

DEEL 6: *De Weg van het Water*

Auteur: Ton van der Kroon

Redactie: Anne Wislez

Uitgeverij: Tree of Life Publications

Distributie en druk: Brave New Books

1^e uitgave: mei 2025

Cover ontwerp: Ton van der Kroon

ISBN: 9789465204833

© Tree of Life Publications, 2025

Dit boek is opgedragen aan Agnes,
die haar leven toewijdt aan energetisch werk
voor de aarde.

Aan Anat,
die jarenlang mijn blik op de mat hield.

En aan Anne,
die mij op zoveel paden volgt,
maar eigenlijk mij leidt.

INHOUD

VOORWOORD

PROLOOG

DEEL 1, PORTUGAL

- De kelder van Velp
- Heling
- De Zwarte Madonna
- Het dorp van de Kelten
- Montségur
- De Vergeten Godin
- Asturias
- Santiago de Compostella
- Porto, een nieuwe aarde

DEEL 2, DE AZOREN

- De roep van Atlantis
- De boodschap van de walvissen
- De eerste vulkaan
- De tweede vulkaan
- De derde vulkaan
- De waterceremonie
- Ontmoeting met de walvissen
- De Gouden stad

DEEL 3, DE AMAZONE

- The hundred years are almost over
- De roep van de sjamaan
- Angst
- Een ongekende wereld
- COP 30
- Het water op
- De rivier van het leven
- Overgangstijden
- De donkere nacht van de ziel
- Een pijnlijk verleden

- De vrouwelijke weg
- Yemanjá
- De jungle in
- Tree of Life
- Terug naar huis

Uitnodiging voor een wereldceremonie

Over de auteur

Andere boeken van Ton van der Kroon

VOORWOORD

‘EEN SJAMANISTISCHE REIS’

We leven bij de waan van de dag. In India noemen ze dat: *maya*, illusie. Je kunt het ook de matrix noemen. Het is de wereld van verschijningen. In tijden van chaos en verandering is die wereld net een kermis, met extra veel kleuren, afleidingen, uitdagingen en gevaren. Je kan er zowel depressief of wanhopig van worden, als boos, verontwaardigd of agressief. Het lijkt wel alsof niemand meer het noorden weet of een duidelijk kompas heeft. We zoeken dan ook naarstig naar uitleg, kijken op YouTube of tv naar experts om te begrijpen hoe alles in elkaar zit en waarom de dingen zijn zoals ze zijn. Maar tevergeefs. Want zoals Einstein ooit zei: *‘We kunnen een probleem niet oplossen met de denkwijze die het probleem heeft veroorzaakt.’*

We zitten dus in een spiegelhuis, een caleidoscoop, een achtbaan. Maar hoe komen we daaruit? Dat vereist een andere benadering, een nieuwe manier van kijken en de moed om de gebaande paden te verlaten.

In de *Terugkeer van de Koning*, mijn eerste boek uit 1996, schreef ik: ‘In tijden van chaos en verandering is het niet zozeer de wetenschap of de techniek, noch de politiek of de kerk die ons kan redden, maar veeleer de creatieve kracht van mythen en verhalen. Verhalen die ons vertellen over onze diepste wensen en angsten, en die ons herinneren aan wie we werkelijk zijn.’

In dit verhaal komen we in contact met de wereld van het sjamanisme, dat via inheemse volkeren tot bij ons is gekomen. Een sjamaan zet de wereld op zijn kop en draait ons binnenstebuiten, maar geeft daardoor juist een diep inzicht in de aard der dingen. Door als een sjamaan te kijken, begrijpen we plotseling wat er gebeurt, hoe de wereld in elkaar zit en wat onze eigen rol is in het grotere geheel. Een sjamaan kan voorbij de wereld van de illusie, de uiterlijke verschijningen, kijken en ziet de dingen in een groter perspectief. Maar om dat te kunnen, moeten we eerst onze geest openen: *‘We have to loose our mind, to come to our senses.’*

Dit boek, *De Weg van het Water*, is een sjamanistische reis. Een -waargebeurd- verhaal dat het leven van Anne, mijn partner, en mij op zijn kop zette. Dat iedere keer opnieuw onze verbeelding tarte en ons vroeg om op een nieuwe manier te kijken, minder

vanuit ons hoofd en meer vanuit ons hart. De innerlijke weg. En daarmee veranderde niet alleen onze kijk op de wereld, maar veranderde de wereld zelf mee.

Naast het reisverhaal biedt het boek tevens een visie die nodig is om de huidige wereldproblemen het hoofd te bieden. Dat begint weliswaar in eerste instantie bij onszelf, maar daar houdt het niet op. Het is een van de uitdagingen in het leven om de wereld net iets beter en mooier achter te laten dan toen we haar betraden. Dat is onze toevoeging, onze creatie, onze unieke bijdrage. Het vergt een diep inzicht om te weten, of te herinneren, wat die bijdrage echt is. Ik hoop dat dit boek je daarbij helpt. Het verhaal is een soort medicijn. Je neemt het in en als het goed is, doet het zijn werk. Het verandert je, zoals het Anne en mij veranderd heeft.

Naast een open houding voor het nieuwe, het onbekende, vraagt de innerlijke weg ook een houvast, een discipline, een kompas. Voor mij zijn dat een aantal mensen om me heen. Mensen zoals Agnes, die me altijd op - spirituele - koers houdt, of Anat, mijn yogalerares, die mijn blik op de mat hield. En mijn grootste steun en toeverlaat is Anne. Ze is mijn kompas en zorgt ervoor dat ik niet uit de bocht vlieg. Ze heeft een doorzettingsvermogen dat ik niet ken en weet waar het in essentie om draait. Ze heeft in haar leven een gedegen spirituele training achter de rug en samen kunnen we daardoor veel bereiken. Een ander groot steunpunt in mijn leven is mijn broer Coen. Hij heeft mij diverse keren op de weg van het sjamanisme gezet. Coen heeft zijn hele leven gewijd aan de ayurveda, de Indiase gezondheidsleer, en toen ik in 2020 bijna doodging aan het coronavirus, loodste hij mij er met dagelijkse adviezen doorheen.

Dit boek eindigt met een uitnodiging voor een gezamenlijk event, een happening, een wereldwijde ceremonie. Want sjamanistische kennis komt vaak tot ons via ceremonies en rituelen, waarin we de andere wereld betreden: waarin niets is zoals het is, maar alles klopt.

Ik wil je graag uitnodigen voor een wereldwijde initiatie; een moment waarop we de spirits en Moeder Aarde vragen om ons te helpen, om ons kennis en inzicht te geven in hoe we de huidige uitdagingen het hoofd kunnen bieden. Een gezamenlijke oproep

tot vrede, tot wijsheid en tot verbinding: met elkaar, met de natuur, en met Spirit.

Maar voordat we zover zijn, nodig ik je uit om het verhaal te betreden...

Ton van der Kroon, april 2025

PROLOOG

Amsterdam, voorjaar 2022

Als ik aankom op de derde etage van een statig grachtenpand aan de Keizersgracht in Amsterdam, staat ze me al op te wachten. Agnes is een dierbare vriendin van me. Ze is al ver in de tachtig en heeft de hele wereld bereisd.

‘Ah, daar ben je’, zegt ze hartelijk en gooit de voordeur van haar appartement wijd open. We omhelzen elkaar. Agnes is een soort grootmoeder, een wijze vrouw die in stilte en meestal op zichzelf haar spirituele werk doet. Al meer dan twintig jaar bezoek ik haar regelmatig om onze reizen en ondernemingen op het gebied van energetisch werk door te spreken. Ze doet me denken aan M, de opdrachtgeefster van James Bond. Ze is even mysterieus en spreekt even geïmponeerd, en ik voel me eerlijk gezegd voor elke opdracht die ik aanga in de wereld ook een beetje als James. Tijdens de sessies met Agnes krijg ik allerlei opdrachten van mijn innerlijke gidsen, maar ook de nodige hulpmiddelen die ik nodig heb bij de reizen naar de meest onwaarschijnlijke plekken ter wereld. Vaak voelen ze, net als bij James Bond, als een *mission impossible*.

Ik ben benieuwd waar onze ontmoeting dit keer toe leidt. Iedere keer kom ik bij haar vandaan met een volgend reisplan. Noord-Korea, Iran, Bali, de Himalaya, Rwanda, Egypte, Ethiopië. Inmiddels ben ik, net als Agnes, de halve wereld over gegaan om lichtwerk te doen. Een soort healing en acupunctuur voor de aarde.

‘Ze dachten vaak dat ik een oude vrouw was met mijn stok, maar eigenlijk was ik mijn werk aan het doen’, vertrouwt ze me toe met een knipoog. Haar hazelaarstok is inderdaad een soort acupunctuurnaald. Zo wandelde ze ooit het CERN-lab in Zwitserland binnen waar de krachtige deeltjesversneller Large Hadron Collider staat, om met haar stok het negatieve gevolg van de natuurkundige experimenten op te vangen. Dat klinkt voor mij als hogere wiskunde, maar ik heb geleerd haar intuïtieve kennis te vertrouwen.

‘Het gaat niet om de zintuigelijke wereld,’ zegt ze, terwijl ze me voorgaat door de gang naar de woonkamer, ‘maar om het veld van energie waar alles uit voortkomt. Dat grotere veld is waar jij en ik mee werken. Noem het het quantumveld, of de universele code, het maakt niet uit. De kunst is om er niet alleen maar onderdeel van te zijn, maar ook medeschepper, co-creator.’